

[Thoft]

En af de ting, som vi især er utilfredse med, er elevatoreffekten. Det er den effekt, at man kan træde ind og ud af ordningen, ligesom det passer én. Man stiger ind i en elevator og trykker på knappen, og så går man ud af virksomhedsordningen, og den næste dag stiger man ind i elevatoren og kører op til den næste etage, ind igen i virksomhedsordningen. Det er det ene problem, der ligger i den.

Det andet problem, der ligger i virksomhedsskatteloven, er, at også de, der har involveret sig i leasingelskaber, kan indgå i virksomhedsordningen. De har allerede fået stor skatteudskydelse, og ved at indgå i virksomhedsordningen kan jeg ikke se andet, end at der vil ske det, når nu de penge, folk i slutningen af 1970'erne og i begyndelsen af 1980'erne fik i store skattefradrag, kommer hjem til beskatning, vil man give mulighed for yderligere at udskyde.

Dernæst ligger der det problem – og det synes jeg er amoralsk ud over alle grænser – at de mennesker, som gennem leasing, gennem kommanditselskaber, gennem skibsleasing har fået barberet deres marginalskatteprocenter fra 82 og fra 74 og nedad, når nu pengene skal beskattes, kun kommer til at betale 50 pct. i skat af den indtægt, som kommer hjem via skibsleasing. Jeg synes, det er moralsk forargeligt, at en af virkningerne af denne lovgivning altså er, at man rækker skatteålene en støttende hånd. De har såmænd via skattesystemet fået støtte nok, men nu kommer man altså også her i sidste ende, hvor det var meningen, at disse penge, som de i sin tid har trukket fra og udskudt skat med, skulle komme til beskatning, og rækker dem en hjælpende hånd. Jeg har svært ved at se, at de partier, som plejer at kalde sig sociale, kan bryste sig specielt meget af det.

Så er der lovforslaget om fondsbeskatning, som jeg også skal give et enkelt ord med på vejen, fordi vi er glade for, at fondene nu endelig skal være med til at bidrage til fællesskabet. Jeg er ikke uenig, når hr. Stavad har sagt, at dette uden sammenligning er det største hul i dansk skattelovgivning. Det er også helt i orden, at vi får lukket hullet, men jeg er ked af, at de radikale har sikret, at også fagbevægelsens opsparede midler rammes hårdt. Nu ved vi jo godt, at de radikale altid har haft et særligt horn i siden på fagbevægelsen og altid har ønsket den afskaffet og

erstattet af tvungen voldgift, men det kan undre mig, at socialdemokratiet uden sværdslag har givet sig på dette punkt. Det må de selvfølgelig selv om; jeg tænker bare på, at hvis det var SF, der havde jokket på fagbevægelsen, som socialdemokratiet kommer til at gøre det med denne fondsbeskatning, så havde man nu hørt om det. Af en eller anden underlig grund har fagbevægelsen ikke protesteret. Det undrer mig, men det er selvfølgelig deres problem.

Så vidt jeg kan se – og dér er jeg altså lidt på gyngende grund, fordi forberedelsen ikke er god nok, men nu må skatteministeren rette mig, hvis jeg tager fejl – handler lovforslaget kun om de registreringspligtige fonde. Nu står der ikke i bemærkningerne, hvad det vil sige, men så vidt jeg kan se, betyder det, at fonde, der har en formue på under 200.000 kr., ikke er omfattet. Har jeg ikke ret i det? Det passer jo også meget godt med det, vi har set i det sidste halve års tid, hvor en lang række af fondene har spaltet sig op i små fonde, så de alle sammen kommer under 200.000 kr. Jeg har da stor sympati for, at fagbevægelsen gør det, men det er desværre ikke bare fagbevægelsen, der gør det. Det sker også en række af de andre steder, og jeg er derfor noget i tvivl om, hvorvidt vi faktisk også får lukket det meget store hul, som hr. Stavad påpegede. Men også det vil vi prøve at kigge meget på under udvalgsarbejdet.

En allersidste bemærkning skal være et spørgsmål til hr. Stavad. Der er jo, som hr. Rahbæk Møller også påpegede, en manko i statens indtægter gennem disse forslag på omkring 2¹/₂ mia kr., og alt tyder på, at det bliver en socialdemokratisk regering, der sammen med SF kommer til at fylde hullet ud. Hvis vi ser på meningsmålingerne og tænker på, hvor længe denne regering kan blive siddende, så er det dog sådan, at man i kongeriget Danmark skal udskrive valg hvert 4. år, så regeringen får jo en ende på et eller andet tidspunkt, og det bliver på det tidspunkt, hullet skal fyldes ud.

Nu vil jeg godt spørge hr. Stavad: hvor bundet og bundet i hvor lang tid fremover er socialdemokratiet af disse forslag? Hvilke muligheder har vi, socialdemokratiet og SF, for i fællesskab at stramme op, f.eks. for at forhøje skatten på formueindkomster, f.eks. for at forhøje selskabsskatten, f.eks. for at træffe beslutning med hensyn til kursgevin-